

# RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY 2003/577/SVV Z 22. JÚLA 2003 O VYKONANÍ PRÍKAZU NA ZAISTENIE MAJETKU ALEBO DŔKAZOV V EURÓPSKEJ ÚNII

Úradný vestník EÚ L 196, 2.8.2003, s. 45 - 55

Mimoriadne vydanie v slovenskom jazyku, kapitola 19, zväzok 6, s. 185

## Korigendum slovenského znenia:

Ú. v. EÚ L 374 , 27.12.2006, s. 20.

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii a najmä jej článok 31 písm. a) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na podnet Francúzskej republiky, Švédskoho kráľovstva a Belgického kráľovstva<sup>1</sup>,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu<sup>2</sup>,

keďže:

(1) Európska Rada, ktorá sa zišla v Tampere dňa 15. a 16. októbra 1999, schválila zásadu vzájomného uznávania, ktorá sa má stať základným kameňom justičnej spolupráce tak v občianskych veciach, ako aj v trestných veciach v rámci únie.

(2) Zásada vzájomného uznávania sa má tiež vzťahovať na predbežné súdne príkazy, najmä na tie, ktoré príslušným súdnym orgánom umožnia rýchle zaistenie dôkazov a zhabanie majetku, ktoré sú ľahko prenosné.

(3) Rada 29. novembra 2000 v súlade so závermi z Tampere prijala program opatrení na vykonávanie zásady vzájomného uznávania v trestných veciach, pričom prvoradáu prioritu (opatrenia č. 6 a 7) dáva prijatiu právneho aktu, ktorý uplatňuje zásadu vzájomného uznávania na zaistenie dôkazov a majetku.

(4) Spolupráca medzi členskými štátmi, na základe zásady vzájomného uznávania a okamžitého vykonávania súdnych rozhodnutí, predpokladá dôveru, že rozhodnutia, ktoré sa majú uznať a vykonať, budú vždy prijaté v súlade so zásadou zákonnosti, subsidiarity a proporcionality.

(5) Práva udelené stranám alebo v dobrej viere zainteresovaným tretím stranám by mali byť zachované.

(6) Toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané článkom 6 zmluvy a vyjadrené Chartou základných práv Európskej únie, najmä jej kapitoly VI. Žiadnu časť tohto rámcového rozhodnutia nemožno vykladať ako takú, ktorá zakazuje odmietnutie zaistenia majetku, na ktorý bol vydaný príkaz, ak existujú dôvody sa domnievať, na základe objektívnych dôvodov, že príkaz na zaistenie je vydaný na účely trestného stíhania, alebo potrestania osoby kvôli jeho, alebo jej pohlaviu, rase, náboženstvu, etnickému

---

<sup>1</sup> Ú v. ES C 75, 7.3.2001, s. 3.

<sup>2</sup> Stanovisko doručené dňa 11. júna 2002 (ešte neuverejnené v úradnom vestníku).

pôvodu, národnosti, jazyka, politických názorov, alebo sexuálnej orientácie, alebo že postavenie tejto osoby môže byť nepriaznivo ovplyvnené z ľubovoľných takýchto dôvodov.

Toto rámcové rozhodnutie nebráni žiadnemu členskému štátu, aby uplatnil svoje ústavné predpisy, ktoré sa týkajú riadneho procesu, slobody združovania, slobody tlače a slobody slova v iných masmédiách,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

## HLAVA I ROZSAH PÔSOBNOSTI

### Článok 1

#### Cieľ

Cieľom tohto rámcového rozhodnutia je ustanoviť pravidlá, podľa ktorých členský štát uzná a vykoná na svojom území príkaz na zaistenie vydaný súdnym orgánom iného členského štátu v rámci trestného konania. Príkaz nemá účinok zmeny a doplnenia záväzku rešpektovať základné práva a základné právne zásady zakotvené v článku 6 zmluvy.

### Článok 2

#### Vymedzenie pojmov

Na účely tohto rámcového rozhodnutia:

a) "vydávajúci štát" znamená členský štát, v ktorom súdny orgán, vymedzený vo vnútroštátnom práve vydávajúceho štátu, vydal, schválil alebo akýmkoľvek spôsobom potvrdil príkaz na zaistenie v rámci trestného konania;

b) "vykonávajúci štát" znamená členský štát, na ktorého území sa majetok alebo dôkazy nachádzajú;

c) „príkaz na zaistenie“ znamená každé opatrenie vydané príslušným súdnym orgánom vo vydávajúcom štáte s cieľom predbežne zabrániť zničeniu, premene, premiestneniu, prevodu alebo nakladaniu s majetkom, ktorý môže byť predmetom zabavenia majetku alebo dôkazom;

d) "majetok" zahŕňa majetok akéhokoľvek popisu, bez ohľadu na to, či je hmotný, alebo nehmotný, hnutelný alebo nehnuteľný a právne dokumenty a listiny, ktoré dokazujú právny nárok alebo zainteresovanosť na takomto majetku, o ktorom sa príslušný súdny orgán vo vydávajúcom štáte domnieva, že:

- je výnosom z trestného činu uvedeného v článku 3 alebo ekvivalentným buď plnej hodnote, alebo čiastočnej hodnote takéhoto výnosu, alebo

- predstavuje prostriedky alebo predmety z takéhoto trestného činu;

e) "dôkazy" znamenajú predmety, dokumenty alebo údaje, ktoré možno predložiť ako dôkazy v trestnom konaní týkajúceho sa trestného činu uvedeného v článku 3.

### Článok 3

#### Trestné činy

1. Toto rámcové rozhodnutie sa vzťahuje na príkazy na zaistenie vydané na účely:

a) zaistenia dôkazov, alebo

b) následného zabavenia majetku.

2. Nasledovné trestné činy, tak ako sú vymedzené právom vydávajúceho štátu a ak je za ich spáchanie možné vo vydávajúcom štáte vydať príkaz na vzatie do väzby maximálne na

obdobie aspoň troch rokov, nie sú predmetom overenia skutočnosti, či je konanie trestné v oboch štátoch:

- účasť v zločineckej skupine,
- terorizmus,
- nezákonné obchodovanie s ľuďmi,
- pohlavné zneužívanie detí a detská pornografia,
- nezákonné obchodovanie s omamnými látkami a psychotropnými látkami,
- nezákonné obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami,
- korupcia,
- sprenevera, vrátane ovplyvňovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev,
- pranie výnosov zo zločinu,
- falšovanie meny, vrátane eura,
- počítačová kriminalita,
- environmentálna kriminalita, vrátane nezákonného obchodovania s ohrozenými druhmi zvierat a s ohrozenými druhmi a odrodami rastlín,
- umožnenie neoprávneného vstupu a pobytu,
- vražda, ťažké ublíženie na zdraví,
- nezákonné obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami,
- únos, nezákonné obmedzovanie a zadržanie rukojevníkov,
- rasizmus a xenofóbia,
- organizovaný, alebo ozbrojený zločin,
- nezákonné obchodovanie s tovarom kultúrnej hodnoty, vrátane starožitností a umeleckých diel,
- podvod,
- organizované vydieračstvo a vydieranie,
- falšovanie a pirátstvo výrobkov,
- falšovanie administratívnych dokumentov a nezákonné obchodovanie s nimi,
- falšovanie platobných prostriedkov,
- nezákonné obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími látkami na podporu rastu,
- nezákonné obchodovanie s jadrovými a rádioaktívnymi materiálmi,
- nezákonné obchodovanie s odcudzenými vozidlami,
- znásilnenie,
- podpaľačstvo,
- zločiny, ktoré patria do právomoci Medzinárodného trestného tribunálu,
- nezákonné zadržanie lietadiel alebo lodí,
- sabotáž.

3. Rada môže kedykoľvek rozhodnúť, uznášajúc sa jednomyselne po porade s Európskym parlamentom za podmienok ustanovených v článku 39 ods. 1 zmluvy, o doplnení iných kategórií trestných činov do zoznamu uvedeného v ods. 2 Rada preskúma, z hľadiska správy predloženej komisiou podľa článku 14 tohto rámcového rozhodnutia, či sa má zoznam rozšíriť, alebo zmeniť a doplniť.

4. V prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje ods. 2 môže vykonávajúci štát podriaďiť uznanie a vykonanie príkazu na zaistenie vydaného na účely uvedené v ods. 1 písm. a) podmienke, že činy, s ohľadom na ktoré bol príkaz vydaný, predstavujú trestný čin podľa právnych predpisov tohto štátu, bez ohľadu na zložky, ktoré tvoria jeho súčasť, alebo na vymedzenie jeho skutkovej podstaty podľa práva vydávajúceho štátu.

V prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje ods. 2 môže vykonávajúci štát podriaďiť uznanie a vykonanie príkazu na zaistenie vydaného na účely uvedené v ods. 1 písm. b) podmienke, že činy, pre ktoré bol príkaz vydaný predstavujú trestný čin, ktorý podľa právnych predpisov tohto štátu, umožňuje takéto zaistenie bez ohľadu na zložky, ktoré tvoria jeho súčasť, alebo na vymedzenie jeho skutkovej podstaty podľa práva vydávajúceho štátu.

## HLAVA II POSTUP NA VYKONANIE PRÍKAZOV NA ZAISTENIE

### Článok 4

#### Zasielanie príkazov na zaistenie

1. Príkaz na zaistenie, v zmysle tohto rámcového rozhodnutia, spolu s osvedčením ustanoveným v článku 9, musí byť odoslaný súdnym orgánom, ktorý ho vydal priamo príslušnému súdnemu orgánu na vykonanie akýmikoľvek prostriedkami, ktoré umožňujú predloženie písomného záznamu za podmienok, ktoré umožnia vykonávajúcemu štátu potvrdiť autentickosť.

2. Spojené kráľovstvo a Írsko môžu pred dátumom uvedeným v článku 14 ods. 1, uviesť vo vyhlásení, že príkaz na zaistenie spolu s osvedčením musia byť odoslané prostredníctvom ústredného orgánu alebo orgánov nimi stanovenými v tomto vyhlásení. Každé takéto vyhlásenie môže byť pozmenené ďalším vyhlásením, alebo kedykoľvek odvolané. Každé vyhlásenie alebo odvolanie musí byť uložené na Generálnom sekretariáte Rady a oznámené Komisii. Tieto členské štáty môžu kedykoľvek ďalším vyhlásením obmedziť pôsobnosť takéhoto vyhlásenia na účely poskytnutia lepšej uplatniteľnosti ods. 1 Urobia tak, keď vo vzťahu k nim nadobudnú účinnosť ustanovenia o vzájomnej pomoci, ktoré sú upravené v Dohovore, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda.

3. Ak nie je známy príslušný súdny orgán na vykonanie príkazu, súdny orgán vo vydávajúcom štáte vykoná potrebné vyšetrovanie, ktoré zahŕňa tiež vyšetrovanie prostredníctvom styčných miest Európskej súdnej siete<sup>3</sup>, s cieľom získania informácií od vykonávajúceho štátu.

4. Ak súdny orgán vo vykonávajúcom štáte, ktorý obdrží príkaz na zaistenie nemá právomoc ho uznať a prijať potrebné opatrenia na vykonanie, odošle príkaz na zaistenie z úradnej moci príslušnému súdnemu orgánu na vykonanie a informuje o tom súdny orgán vo vydávajúcom štáte, ktorý ho vydal.

### Článok 5

#### Uznanie a okamžité vykonanie

1. Príslušné súdne orgány vykonávajúceho štátu uznajú príkaz na zaistenie, odoslaný v súlade s článkom 4, bez potreby akejkoľvek ďalšej formality a bezodkladne prijímú potrebné

---

<sup>3</sup> Jednotná akcia Rady 98/428/SVV z 29. júna 1998 o vytvorení Európskej súdnej siete, Ú v. ES L 191, 7.7.1998, s. 4.

opatrenia na jeho okamžité vykonanie rovnakým spôsobom, ako v prípade príkazu na zaistenie vydaného orgánom vykonávajúceho štátu, pokiaľ tento orgán nerozhodne o uplatnení jedného z dôvodov neuznania, alebo nevykonania, ktoré sú ustanovené v článku 7, alebo jedného z dôvodov odkladu, ktoré sú ustanovené v článku 8.

Vždy, keď je potrebné zabezpečiť, aby zadržané dôkazy boli platné a za predpokladu, že takéto formality a postupy nie sú v rozpore so základnými zásadami práva vo vykonávajúcim štáte, súdny orgán vykonávajúceho štátu musí taktiež dodržiavať formality a postupy výslovne uvedené príslušným súdnym orgánom vydávajúceho štátu pri vykonávaní príkazu na zaistenie.

Správa o vykonaní príkazu na zaistenie musí byť bezodkladne podaná príslušnému orgánu vo vydávajúcim štáte, akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje predloženie písomného záznamu.

2. Akékoľvek ďalšie donucovacie opatrenia potrebné na základe príkazu na zaistenie musia byť prijaté v súlade s platnými procesnými pravidlami vykonávajúceho štátu.

3. Príslušné súdne orgány vykonávajúceho štátu rozhodnú a oznámia rozhodnutie, ktoré sa týka príkazu na zaistenie podľa možnosti čo najskôr a, vždy keď je to možné, do 24 hodín po obdržaní príkazu na zaistenie.

## Článok 6

### Doba trvania zaistenia

1. Majetok zostáva zaistený vo vykonávajúcim štáte, pokiaľ tento štát definitívne neodpovie na akúkoľvek žiadosť podľa článku 10 ods. 1 písm. a) alebo b).

2. Avšak po porade s vydávajúcim štátom môže vykonávajúcí štát v súlade s jeho vnútroštátnym právom a postupmi stanoviť vhodné podmienky z hľadiska okolností prípadu s cieľom obmedzenia obdobia, počas ktorého je majetok zaistený. Ak v súlade s týmito podmienkami zamýšľa príslušné opatrenie zrušiť, informuje o tom vydávajúcí štát, ktorému sa poskytne možnosť predložiť svoje pripomienky.

3. Súdne orgány vydávajúceho štátu bezodkladne oznámia súdnym orgánom vykonávajúceho štátu, že príkaz na zaistenie bol zrušený. Za týchto okolností je zodpovednosťou vykonávajúceho štátu zrušiť opatrenie podľa možnosti čo najskôr.

## Článok 7

### Dôvody neuznania alebo nevykonania

1. Príslušné súdne orgány vykonávajúceho štátu môžu odmietnuť uznať alebo vykonať príkaz na zaistenie len ak:

a) nie je predložené osvedčenie ustanovené v článku 9, je neúplné alebo zjavne nezodpovedá príkazu na zaistenie;

b) existuje podľa práva vykonávajúceho štátu imunita alebo výsada, ktorá znemožňuje vykonanie príkazu na zaistenie;

c) je z informácií poskytnutých v osvedčení okamžite jasné, že poskytnutie súdnej pomoci podľa článku 10 pre trestný čin, vo vzťahu ku ktorému bol príkaz na zaistenie vydaný, by porušovalo zásadu ne bis in dem;

d) v jednom z prípadov uvedených v článku 3 ods. 4, čin, na ktorom je príkaz na zaistenie založený, nepredstavuje trestný čin podľa práva vykonávajúceho štátu; avšak vo vzťahu k daniam alebo poplatkom, clám a devízam nemožno vykonanie príkazu na zaistenie odmietnuť z toho dôvodu, že právo vykonávajúceho štátu neukladá rovnaký druh dane, alebo

poplatku, alebo neobsahuje daňové, poplatkové, colné a devízové právne predpisy rovnakého druhu ako právo vydávajúceho štátu.

2. V prípade ods. 1 písm. a) môže príslušný súdny orgán:

a) stanoviť konečný termín na jeho predloženie, doplnenie, alebo opravu; alebo

b) akceptovať rovnocenný dokument; alebo

c) oslobodiť vydávajúci súdny orgán od splnenia tejto požiadavky, ak sa domnieva, že poskytnuté informácie sú dostatočné.

3. Akékoľvek rozhodnutie odmietnuť uznanie, alebo vykonanie musí byť prijaté a bezodkladne oznámené príslušným súdnym orgánom vydávajúceho štátu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje predloženie písomného záznamu.

4. V prípade, ak je prakticky nemožné vykonať príkaz na zaistenie z toho dôvodu, že majetok alebo dôkazy sa stratili, boli zničené, nemožno ich nájsť na mieste uvedenom v osvedčení alebo miesto, kde sa majetok alebo dôkazy nachádzajú, nebolo uvedené dostatočne presne, aj po porade s vydávajúcim štátom, bezodkladne sa táto skutočnosť rovnako oznámi súdnym orgánom vydávajúceho štátu.

### Článok 8

#### Dôvody na odklad vykonania

1. Príslušný súdny orgán vykonávajúceho štátu môže odložiť vykonanie príkazu na zaistenie, ktorý je odoslaný v súlade s článkom 4:

a) ak by jeho vykonanie mohlo poškodiť prebiehajúce vyšetrovanie, a to až na takú dobu, akú považuje za primeranú;

b) ak príslušný majetok alebo dôkazy už boli predmetom príkazu na zaistenie v rámci trestného konania a pokiaľ tento príkaz na zaistenie nie je zrušený;

c) ak v prípade príkazu, ktorým sa zaisťuje majetok v rámci trestného konania s cieľom jeho následného zabavenia, tento majetok už podlieha príkazu vydaného v priebehu iného konania vo vykonávajúcim štáte a pokiaľ tento príkaz nie je zrušený. Avšak toto písmeno sa uplatní len, ak by mal takýto príkaz prednosť pred následnými vnútroštátnymi príkazmi v rámci trestných konaní podľa vnútroštátneho práva.

2. Správa o odložení vykonania príkazu na zaistenie, vrátane dôvodov na odklad a ak je to možné, predpokladaná doba odkladu, sa príslušnému orgánu vo vydávajúcim štáte, akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje predloženie písomného záznamu.

3. Len čo zaniknú dôvody na odklad, príslušný súdny orgán vykonávajúceho štátu bezodkladne prijme potrebné opatrenia na vykonanie príkazu na zaistenie a informuje o nich príslušný orgán vo vydávajúcim štáte akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje predloženie písomného záznamu.

4. Príslušný súdny orgán vykonávajúceho štátu informuje príslušný orgán vydávajúceho štátu o akomkoľvek ďalšom obmedzujúcom opatrení, ktorému môže byť príslušný majetok podrobený.

### Článok 9

#### Osvedčenie

1. Osvedčenie, ktorého štandardný vzor je uvedený v prílohe, musí byť podpísané a správnosť jeho obsahu overená príslušným súdnym orgánom vo vydávajúcim štáte, ktorý opatrenie nariadil.

2. Osvedčenie musí byť preložené do úradného jazyka alebo jedného z úradných jazykov vykonávajúceho štátu.

3. Ktorýkoľvek členský štát môže, buď v čase, keď je toto rámcové rozhodnutie prijaté, alebo k neskoršiemu dátumu, vyhlásiť vo vyhlásení uloženom na Generálnom sekretariáte Rady, že bude akceptovať preklad do jedného alebo viacerých ďalších úradných jazykov orgánov Európskych spoločenstiev.

## Článok 10

### Následné nakladanie so zaisteným majetkom

1. Odoslanie uvedené v článku 4:

a) je doložené žiadosťou o presun dôkazov do vydávajúceho štátu;  
alebo

b) je doložené žiadosťou o zabavenie, ktorá si vyžaduje buď vykonanie príkazu k zabaveniu, ktorý bol vydaný vo vydávajúcom štáte, alebo zabavenie vo vykonávajúcom štáte a následné vykonanie akéhokoľvek takéhoto príkazu;

alebo

c) obsahuje pokyn v osvedčení, že majetok zostáva vo vykonávajúcom štáte až do predloženia žiadosti uvedenej pod písm. a) alebo b). Vydávajúci štát v osvedčení uvedie (odhadovaný) dátum predloženia tejto žiadosti. Uplatňuje sa článok 6 ods. 2

2. Žiadosti uvedené v ods. 1 písm. a) a b) sú predložené vydávajúcim štátom a spracované vykonávajúcim štátom v súlade s pravidlami, ktoré sa vzťahujú na vzájomnú pomoc v trestnoprávných veciach a pravidlami, ktoré sa vzťahujú na medzinárodnú spoluprácu týkajúcu sa zabavenia.

3. Avšak, odlišne od pravidiel o vzájomnej pomoci, ktoré sú uvedené v ods. 2 nesmie vykonávajúci štát odmietnuť žiadosti uvedené v ods. 1 písm. a) z dôvodu, že predmetné konanie nie je trestné v oboch štátoch, ak sa žiadosti týkajú trestných činov uvedených v článku 3 ods. 2 a tieto trestné činy sú trestné vo vydávajúcom štáte trestom odňatia slobody v trvaní minimálne troch rokov.

## Článok 11

### Opravné prostriedky

1. Členské štáty prijímajú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby ktorákoľvek zainteresovaná strana, vrátane tretích strán v dobrej viere, mali možnosť uplatniť opravné prostriedky bez odkladného účinku voči príkazu na zaistenie vykonaného podľa článku 5, s cieľom ochrany ich oprávnených záujmov. Žaloba sa podáva na súde vo vydávajúcom štáte, alebo vo vykonávajúcom štáte v súlade s vnútroštátnym právom každého z nich.

2. Vecné vady vydania príkazu na zaistenie možno napadnúť len v žalobe podanej na súd vo vydávajúcom štáte.

3. Ak sa konanie začalo vo vykonávajúcom štáte, súdny orgán vydávajúceho štátu je o tom informovaný, ako aj o dôvodoch žaloby, aby mohol predložiť argumenty, ktoré považuje za potrebné. Je informovaný o výsledku konania.

4. Vydávajúci a vykonávajúci štát prijme potrebné opatrenia na uľahčenie uplatnenia práva na podanie žaloby, ktorá je uvedená v ods. 1, najmä poskytnutím primeraných informácií zainteresovaným stranám.

5. Vydávajúci štát zabezpečí, aby akékoľvek lehoty na podanie žaloby uvedenej v ods. 1 boli uplatnené spôsobom, ktorý zaručuje možnosť účinného súdneho opravného prostriedku pre zainteresované strany.

### **Článok 12**

#### Náhrada

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 11 ods. 2, ak je vykonávajúci štát podľa svojho práva zodpovedný za škodu spôsobenú jednou zo strán uvedených v článku 11 prostredníctvom vykonania príkazu na zaistenie, ktorý mu bol odoslaný podľa článku 4, vydávajúci štát musí nahradiť vykonávajúcemu štátu všetky sumy zaplatené ako odškodné na základe tejto zodpovednosti uvedenej strane s výnimkou prípadov, ak a v rozsahu, v akom je škoda, alebo akákoľvek jej časť spôsobená správaním vykonávajúceho štátu.

2. Odsek 1 sa uplatňuje bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie vnútroštátneho práva členských štátov, ktoré sa týka právnych nárokov fyzických alebo právnických osôb na náhradu škody.

## **HLAVA III ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA**

### **Článok 13**

#### Územná pôsobnosť

Toto rámcové rozhodnutie sa vzťahuje na Gibraltár.

### **Článok 14**

#### Vykonanie

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia do 2. augusta 2005.

2. Do toho istého dátumu členské štáty doručia Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii text ustanovení, ktoré transponujú do ich vnútroštátneho práva povinnosti, ktoré im ukladá toto rámcové rozhodnutie. Na základe správy vypracovanej na základe týchto informácií a písomnej správy Komisie Rada do 2. augusta 2006 zhodnotí, do akej miery členské štáty dosiahli súlad s ustanoveniami rámcového rozhodnutia.

3. Generálny sekretariát Rady oznámi členským štátom a Komisii vyhlásenia urobené podľa článku 9 ods. 3

### **Článok 15**

#### Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

## **PRÍLOHA**

### **Osvedčenie ustanovené v článku 9**

(nepriložené)